ORĘDOWNIK URZĘDOWY
MIASTA BYDGOSZCZY

Redakcja i Administracja:
Magistrat miasta Bydgoszczy ratusz pokój 15
Czynna codziennie od 8-mej do 3-ciej po po.
Za redakcję odpowiada radca Tytus Podoski

Prenumerata: miesięcznie 50 groszy

Ogłoszenia:
Wiersz szerokości 66 mm 20 groszy. Przy powtarzającem się ogłoszeniu udzielamy rabatu

Nakładem: Magistratu Miasta Bydgoszczy.
Drukiem Drukarni Bydgoskiej S. A. (Dz. Bydg.)

№ 20. | Bydgoszcz, poniedziałek, dnia 15 października 1928 r. | Rok XLV.

Treść nr. 20.

284.

(Odpis z Dziennika Ustaw Rzepiltej Polskiej Nr. 42 z 31. 3. 28).
Poz. 408.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

Na podstawie postanowień zawartych w zdaniu pierwszem i pod lit. a) i b) art. 17 oraz na podstawie art. 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

A. Obrót zwierzętami w kraju.

I. O zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia.

§ 1. Konie, osły, muły, osłomuły, bydło rogate, świnie, owce, kozy i drób:

a) będące w posiadaniu osób handlujących zwierzętami,

b) dostarczane na stacje kolejowe i przystanie wodne do załadowania.

c) spędzane na targowiska, targi, jarmarki, pokazy i przetargi publiczne, jak również konie przedstawiane komisjom remontowym —

winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w świadectwa miejsca pochodzenia.

Dowody tożsamości, wydawane dla koni przez organa wojskowe, zastępują świadectwa miejsca pochodzenia.

§ 2. Dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego wymagane są jednostkowe świadectwa miejsca pochodzenia dla każdej sztuki osobno, dla innych zaś zwierząt wystarczają zbiorowe świadectwa miejsca pochodzenia, które należy wydawać jedynie dla zwierząt tego samego gatunku, należących do tego samego posiadacza.

§ 3. Świadectwo miejsca pochodzenia ma zawierać:

a) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza,

b) wymienienie zwierzęcia lub zwierząt: w świadectwach dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego należy podać: gatunek, maść, płeć, wiek i szczególne znaki (znaczek uszny, piętno, znamię wypalone lub wystrzyżone itp.) zwierzęcia. w świadectwach zaś dla świń, owiec i kóz, wystarcza podanie gatunku, ilości, płci i maści zwierząt, a w świadectwach dla drobiu — podanie gatunku i ilości drobiu,

c) dzień wyprowadzenia (wywiezienia) zwierzęcia lub zwierząt z miejsca pochodzenia,

d) miejsce przeznaczenia i cel wywozu,

e) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, mającej nabyć zwierzę lub zwierzęta, o ile osoba ta jest wiadoma,

f) czaś ważności świadectwa,

g) stwierdzenie, że miejscowość, z której zwierzę, lub zwierzęta pochodzą, jest w chwili wydawania świadectwa wolna od zaraźliwych chorób zwierzęcych; gruźlica, wścieklizna psów i kotów, pojedyńcze wypadki wąglika, szelestnicy, zarazy dziczyzny i bydła rogatego, nosacizny oraz różycy świń nie stanowią przeszkód do urzędowego zaświadczenia, że miejscowość jest wolna od zaraźliwych chorób zwierzęcych,

h) stwierdzenie, że wyprowadzanie (wypędzanie, wywożenie) zwierząt tego gatunku z miejscowości pochodzenia nie podlega żadnym ograniczeniom,

i) zastrzeżenie, że zwierzę lub zwierzęta nie są przeznaczone do wywozu zagranicę,

j) podpis i pieczęć urzędu, który świadectwo wystawił.

§ 4. Świadectwa miejsca pochodzenia wystawia, według załączonego wzoru nr. 1, zarząd miejscowej gminy, lub urząd, wyznaczony przez wojewodę.

Wzory świadectw miejsca pochodzenia będą drukowane jako zeszyty sznurowane, zawierające po sto kartek kolejno numerowanych. Każda kartka zeszytu składa się z dwóch odcinków, z równobrzmiącym tek-

stem. Grzbietowy odcinek po wypełnieniu pozostaje w zeszycie, a drugi, równobrzmiącej treści wydaje się jako świadectwo miejsca pochodzenia.

§ 5. Świadectwa miejsca pochodzenia są ważne na przeciąg dni dziesięciu. Dzień wystawienia świadectwa nie wlicza się.

W razie niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych wojewoda — za zgodą Ministra Rolnictwa — może dla zapowietrzonego, lub zagrożonego obszaru skrócić czas ważności świadectw miejsca pochodzenia dla gatunków zwierząt wrażliwych na daną zarazę. Zarządzenie takie winno być podane do wiadomości publicznej.

Jeżeli w chwili wygasania ważności świadectwa z powodu upływu czasu, zwierzę lub zwierzęta podpadają pod postanowienia § 1, świadectwo, którego ważność wygasa, może być na następny wyżej wymieniony okres przedłużone, przez powiatowego lekarza weterynaryjnego tego powiatu, w którym w chwili wygasania ważności świadectwa zwierzę lub zwierzęta się znajdują, jeżeli lekarz ten zbada je i uzna za wolne od zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Przedłużenie ważności świadectwa winno być przez lekarza weterynaryjnego uskutecznione pisemnie za jego podpisem na świadectwie.

§ 6. Zwierząt niezaopatrzonych w świadectwa miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom, nie wolno dopuszczać na targowiska, targi, jarmarki, pokazy, przetargi publiczne, ani też do załadowania na stacjach kolejowych lub przystaniach wodnych.

II. O badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

§ 7. Całowagonowe przesyłki drobiu podlegają przyzaładowaniu na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego lub przez lekarza weterynaryjnego upoważnionego do tego przez wojewodę, za zgodą ministra rolnictwa.

Całowagonowe przesyłki drobiu winny być zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego również przy wyładowaniu, jeżeli od czasu badania przy załadowaniu upłynęło więcej niż 24 godziny.

§ 8. Drób w mniejszych niż całowagonowe przesyłkach oraz wszelkie przesyłki zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego, świń, owiec i kóz, podlegają badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego przed załadowaniem — względnie przy wyładowaniu — na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych we wszystkich wypadkach, w których badanie takie zostanie zarządzone w wykonaniu rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167).

§ 9. W razie niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych wojewoda — za zgodą Ministra Rolnictwa — może na obszarach zapowietrzonych i zagrożonych zarządzić badanie przy załadowaniu — na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego, świń, owiec i kóz, jak również badanie przy wyładowaniu wymienionych gatunków zwierząt, pochodzących z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych.

Badanie przez powiatowego lekarza weterynaryjnego przy wyładowaniu nie jest wymagane w rzeźniach i na targowiskach rzeźnych, połączonych torem kolejowym, w którym badanie przy wyładowaniu przez ustanowionego tam lekarza weterynaryjnego jest zapewnione.

Zarządzenie badania na podstawie paragrafu niniejszego należy ogrniczyć do gatunków zwierząt wrażliwych na daną zarazę i zarządzenie to należy uchylić po wygaśnięciu zarazy lub usunięciu niebezpieczeństwa jej rozszerzenia.

§ 10. O wyniku badania powiatowy lekarz weterynaryjny winien wystawić świadectwo zdrowia według załączonego wzoru nr. 2 na każdy wagon lub oddział statku osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia, podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu lub oddziału statku, oraz liczbę dziennika badania (ust. drugi). Co do opisu zwierząt, powiatowy lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia.

Wzory świadectw zdrowia będą drukowane jako zeszyty sznurowane, zawierające po sto kartek kolejno numerowanych (dziennik badania). Każda kartka zeszytu składa się z trzech odcinków: grzbietowy odcinek po wypełnieniu zostaje w zeszycie, drugi po wypełnieniu wydaje się posiadaczowi jako pokwitowanie z otrzymanych opłat, a trzeci — po wypełnieniu wydaje się jako świadectwa zdrowia.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis i pieczęć urzędową powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Wzoru świadectwa zdrowia, przeznaczonego do obrotu krajowego, nie wolno używać dla przesyłek zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę.

§ 11. Posiadacz zwierząt winien o zamierzonem załadowaniu lub wyładowaniu zwierząt, podlegających obowiązkowi badania, zawiadomić właściwego lekarza weterynaryjnego njpóźniej na dwanaście godzin przed załadowaniem lub wyładowaniem.

§ 12. Wojewoda — za zgodą Ministra Rolnictwa — może zarządzić zaopatrywanie mięsa świeżego (nieprzyrządzonego), przewożonego koleją lub statkiem, w świadectwo według załączonego wzoru nr. 3 stwierdzające, że zwierzę, z którego mięso pochodzi, zostało przed ubojem i po uboju urzędowo zbadane i uznane za wolne od zaraźliwej choroby zwierzęcej.

B. Wywóz zwierząt zagranicę.

§ 13. Postanowienia o świadectwach miejsca pochodzenia w obrocie krajowym — z wyjątkiem postanowienia lit. i) § 3 — obowiązują również przy wywozie zwierząt zagranicę, a ponadto:

a) zbiorowe świadectwa pochodzenia dla świń, owiec, kóz i drobiu, mogą być wystawiane tylko dla takich zwierząt, które mają być załadowane w jednym wagonie lub w jednym oddziale statku;

b) powiatowy lekarz weterynaryjny w wypadkach, gdy zachodzi obawa, że termin ważności świadectwa miejsca pochodzenia mógłby upłynąć przed dojściem przesyłki do kraju przeznaczenia, może przedłużyć ważność świadectwa miejsca pochodzenia na czas niezbędny dla dojścia przesyłki do kraju przeznaczenia, po zbadaniu zwierząt i uznaniu ich za wolne od zaraźliwych chorób zwierzęcych. W takim wypadku powiatowy lekarz weterynaryjny winien na odwrotnej stronie świadectwa miejsca pochodzenia umieścić dzień i wynik badania, jak również dzień, do którego ważność świadectwa miejsca pochodzenia została przedłużona;

c) nowe świadectwa miejsca pochodzenia dla zwierząt, znajdujących się w obrocie handlowym, mogą być wystawiane tylko w wypadkach, gdy zwierzęta znajdowały się przynajmniej w przeciągu ostatnich dni dwudziestu w danej miejscowości.

§ 14. Zwierzęta, przeznaczone do wywozu zagranicę, winny być przy załadowaniu na stacji kolejowej lub przystani wodnej w każdym wypadku zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego lub przez innego lekarza weterynaryjnego, upoważnionego do tego przez wojewodę za zgodą Ministra Rolnictwa.

§ 15. Powiatowy lekarz weterynaryjny winien o wyniku badania wystawić świadectwo zdrowia według załączonego wzoru nr. 4 dla każdego wagonu lub oddziału statku osobno. Wystawianie świadectw według tego wzoru dla zwierząt, przeznaczonych do obrotu krajowego, jest wzbronione. Świadectwa te winny zawierać: ilość i gatunek załadowanych zwierząt, dzień załadowania, stację nadawczą, i stację przeznaczenia, nr. wagonu lub oddziału statku, nr. dziennika badania (§ 10), wynik badania i ilość załączonych świadectw miejsca pochodzenia.

Ilość i gatunek zwierząt należy w każdym wypadku dokładnie podać, a co do opisu zwierząt, można powołać się na świadectwa miejsca pochodzenia, które należy dołączyć do świadectwa zdrowia z podaniem ich ilości.

Wszystkie rubryki w świadectwie zdrowia winny być jaknajdokładniej wypełnione; pozatem w świadectwie zdrowia należy podać — zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy — wiadomości co do stanu zaraźliwych chorób zwierzęcych, wymagane przez poszczególne państwa, stosownie do zarządzeń Ministerstwa Rolnictwa. Gruźlica,

wścieklizna psów i kotów, pojedyńcze wypadki wąglika, szelestnicy, zarazy dziczyzny i bydła rogatego, różycy świń nie stanowią przeszkód do stwierdzenia, że nie panują zaraźliwe choroby zwierzęce, właściwe danemu gatunkowi zwierząt.

Zmiana wzoru świadectwa zdrowia (wzór Nr. 4) oraz ustalenie, w jakich językach poza językiem polskim świadectwa te mają być — stosownie do porozumienia z zainteresowanemi państwami — wystawiane, należy do Ministerstwa Rolnictwa.

§ 16. Świadectwa zdrowia dla zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę, mają być zaopatrzone w podpis i urzędową pieczęć powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Ponadto obowiązuje przepis ust. 2 § 10.

§ 17. Przesyłki zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę, winny być kierowane wprost do stacji granicznej. Kierowanie takich przesyłek do innej stacji, wyładowywanie, przeładowywanie i doładowywanie zwierząt podczas przewozu jest wzbronione. W razie, gdy zachodzi nieunikniona koniecz-

---

Załącznik do § 4 rozp.
Ministra Rolnictwa z dnia 22
marca 1928 (poz. 408).
Wzór nr. 1

Liczba bieżąca..................

Świadectwo miejsca pochodzenia zwierząt

1. a) Województwo: ....
b) Powiat: ....
c) Gmina: ....
d) Miejscowość: ....

2. Opis:
a) zwierzęcia jednokopytowego i bydła rogatego (gatunek, maść, płeć, wiek, znaczek uszny, piętno i t. p.):
b) świń, owiec, kóz (gatunek, ilość, płeć, maść):
c) drobiu (gatunek i ilość):

3. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza oraz miejsce pochodzenia zwierząt — zwierzęcia:

4. Miejsce przeznaczenia i cel wyprowadzenia — wywozu — zwierząt — zwierzęcia:

5. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy (o ile wiadome):

Świadectwo miejsca pochodzenia wydano p. ....

dnia .... 19........ r.

(podpis urzędnika wydającego świadectwo)

Odcinek ten pozostaje w zeszycie, który należy przechować dwa lata, po wydaniu z zeszytu ostatniego świadectwa.

Dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego należy wystawić świadectwo dla każdej sztuki osobno. Dla świń, owiec, kóz i drobiu można wystawić jedno świadectwo dla większej ilości zwierząt.

Świadectwo miejsca pochodzenia zwierząt.

Liczba bieżąca..................

Świadectwo miejsca pochodzenia zwierząt

1. a) Województwo: ....
b) Powiat: ....
c) Gmina: ....
d) Miejscowość: ....

2. Opis:
a) zwierzęcia jednokopytowego, bydła rogatego (gatunek, maść, płeć, wiek, znaczek uszny, piętno i t. p.):
b) świń, owiec, kóz (gatunek, ilość płeć, maść):
c) drobiu (gatunek i ilość):

3. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza oraz miejsce pochodzenia zwierząt — zwierzęcia:

4. Miejsce przeznaczenia i cel wyprowadzenia — wywozu — zwierząt — zwierzęcia:

5. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy (o ile wiadome):

Zaświadcza się niniejszem, że miejscowość pochodzenia zwierząt — zwierzęcia — jest wolna od zaraźliwych chorób zwierzęcych i że wyprowadzenie — wywóz — wyżej podanych gatunków — nego gatunku — zwierząt — zwierzęcia — z tej miejscowości nie podlega ograniczeniom.

Niniejsze świadectwo miejsca pochodzenia ważne jest 10 dni — do dnia ....

.... 19........ r.

.... dn. .... 19........ r.

pieczęć

....
(podpis urzędnika wydającego świadectwo)

ność przeładowywania, zwierzęta podlegają przy przeładowywaniu ponownemu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, który wynik badania na stacji przeładowywania umieści na świadectwie zdrowia, wystawionem na stacji załadowania.

Wagony, zawierające drób zagraniczny, winny być zaplombowane.

C. Przepisy końcowe.

§ 18. Sznurowane zeszyty świadectw miejsca pochodzenia (§ 4 ust. 2). jak również zeszyty świadectw zdrowia (§ 10 ust. 2 i § 16 ust. 2), zawierające odcinki grzbietowe, winny być przechowywane w ciągu lat dwóch, licząc od dnia wydania ostatniego świadectwa z zeszytu.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 77, poz. 673 i nr. 114, poz. 975).

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Komunikacji: Romocki.

(Patrz wzór na stronie 5-tej).

Załącznik do § 10 rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 22 marca 1928 (poz. 408).

Wzór nr. 2.

Liczba bieżąca ....

Obrót zwierzętami w kraju.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

1. Nr. wagonu (oddziału statku) ....
2. Stacja nadawcza ....
3 Stacja przeznaczenia ....
4. Inne uwagi ....

Kwit (odcinek 2) należy pisać przez kalkę na odwrotnej stronie odcinka 1-go (grzbietowego).

Liczba bieżąca ....

Obrót zwierzętami w kraju.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

	zł	gr
I. Za zbadanie:		
...... zwierząt jednokopytowych		
...... bydła rogatego		
...... cieląt		
...... świń		
...... owiec, kóz		
...... prosiąt, jagniąt, koźląt		
...... drobiu		
razem:		
II. Koszty:		
koszty podróży		
inne koszty (telegramy i t. p.)		
razem:		

Powyższą kwotę otrzymałem od ....

dn. .... 19 .... r.

....
podpis

Liczba bieżąca ....

Obrót zwierzętami w kraju.

Urzędowe świadectwo zdrowia.

Województwo ....
Powiat ....
Stacja nadawcza ....
Nr. wagonu (oddziału statku) ....
Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza ....

Ilość i gatunek zwierząt	Opis	Miejsce przeznaczenia	Uwag
1	2	3	4

Zaświadczam niniejszem, iż w dniu dzisiejszym wyżej wymienione w załączonych świadectwach miejsca pochodzenia opisane zwierzę(ta) zbadałem przy załadowaniu — wyładowaniu — i uznałem indywidualnie za zdrowe — niepodejrzane.

Wyżej wymienione zwierzę(ta) pochodz..... z obszaru — miejscowości — zagrody — zapowietrzone..... — zagrożone..... — .... i za zezwoleniem starosty — wojewody — mają być przewiezione bezpośrednio do rzeźni ....
w ....

pieczęć

podpis: ....
powiatowy lekarz weterynaryjny.

Załącznik do § 12 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (poz. 408).

Wzór Nr. 3.

ŚWIADECTWO.

Pan . . . . . . z . . . . . .
gmina . . . .
województwo . . . .
wywozi: . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
z . . . . . . do . . . . . .

Wymienione powyżej mięso, oznakowane przezemnie pieczęciami, których wzór podaje się poniżej, pochodzi ze zwierząt, poddanych ubojowi w rzeźni . . . . dnia . . . . Zwierzęta te zostały przed ubojem i po uboju przezemnie zbadane i uznane jako wolne od zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Mięso uznałem za zdatne do spożycia bez ograniczeń, a mięso wieprzowe również zostało uznane za wolne od włośni.

dnia . . . . 19 . . . r.

pieczęć

umieszczona na mięsie

. . . .
lekarz weterynaryjny.
oglądacz mięsa.

Załącznik do § 15 rozp. Min. Roln. z dnia 22 marca 1928 (poz. 408).

Wzór nr. 4.

Nr. ....

Wywóz zwierząt z Polski zagranicę.

Urzędowe zaświadczenie weterynaryjne.

1. Nr. wagonu (oddziału statku) ....
2. Stacja nadawcza ....
3. Stacja przeznaczenia ....
4. Inne uwagi ....

Kwit (odcinek 2) należy pisać przez kalkę na odwrotnej stronie odcinka 1-go (grzbietowego).

Nr. .... (Str. 1).

Wywóz zwierząt z Polski zagranicę.

Urzędowe zaświadczenie weterynaryjne.

	zł	gr
I. Za zbadanie:		
...... zwierząt jednokopytowych		
...... bydła rogatego . .		
...... cieląt		
...... świń		
...... owiec, kóz . . .		
...... prosiąt		
...... jagniąt		
...... koźląt		
...... drobiu		
razem:		
II. Koszty:		
koszty podróży . . .		
inne koszty (telegramy i. t. p.)		
razem:		

Powyższą kwotę otrzymałem od ....

dn. .... 19...... r.

....
podpis

Nr. ....

Rzeczypospolita Polska.

Wywóz zwierząt z Polski zagranicę.

Urzędowe zaświadczenie weterynaryjne
Amtstieraerztliche Bescheinigung
Attestation du médecin vétérinaire agréé

Liczba dziennika	Województwo
Nr. des Tagebuches	Wojewodschaft
Numéro du registre	Palatinat
Nr. wagonu	Powiat
Wagonnummer	Kreis
No. de la voiture	District

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza
Name, Vorname und Wohnort des Besitzers
Nom, prénom et domicile du propriétaire

Liczba i rodzaj zwierząt Anzahl und Art der Tiere Nombre et l' espèce de d' animaux	Opis Beschreibung Signalement	Miejsce przeznaczenia Bestimmungsort Lieu de destination	Uwaga Anmerkung Remarques

(Str. 2).

Zaświadczam niniejszem, iż w dniu dzisiejszym wyżej wymienione. w załączonych świadectwach pochodzenia opisane, zwierzęta zbadałem przed załadowaniem i uznałem indywidualnie za zdrowe niepodejrzane), oraz, że w czasie wysłania tego transportu i w ciągu 40 dni, poprzedzających wysyłkę, ani w miejscu pochodzenia zwierząt, ani w promieniu 20 km. nie panowała pryszczyca . . . ., ani żadna inna choroba zaraźliwa, przenosząca się na wyżej wymienione gatunki zwierząt.

Zarazem zaświadczam, że Rzeczpospolita Polska jest wolna od księgosuszu.

. . . .

Dass die oben angefuehrten, in den beigeschlossenen Ursprungszeugnissen naeher bechriebenen Tiere von mir vor der Verladung einzeln untersucht gesund (unverdaechtig) befunden worden sind, und dass zur Zeit der Verladung sowie in den letzten 40 Tagen vor der Verladung in den Ursprunsorten und im Umkreise von 20 km. die Maul- und Klauen Seuche . . . . . . oder eine andere auf die genannten Tierarten uebertragbare Viehseuche nich geherrscht hat, wird hiermit becheinigt.

Ausserdem wird bescheinigt, dass die Republik Polen frei von Rinderpest ist.

. . . .

J'atteste par le présent que j'ai examiné aujourd'hui les animaux ci-dessus indi qués décrits dans les certificats d' origine annexés, avant leur embarquement et je les ai trouvés sains non suspects); j' atteste aussi que pendant la durée de l' embarquement ainsi qu' au cours de 40 jours précedents il ne s' est produit aucun cas de fièvre aphteuse . . . . ni aucune autre contagion transmissible sur l' éspèce d' animaux susnommés ni dans le lieu de leur origine ni dans un rayon de 20 km.

J' atteste en même temps que sur tout le territoire de la République Polonaise il n'existe point de peste bovine.

. . . .

Stacja nadawcza
Verladestation . . . . . (data) . . . . . .
Gare du départ Pieczęć

Państw. lekarz weterynaryjny
Der Beamte Tierarzt
Vétérinaire angréé.

(podpis) . . . .

Powyższe ogłaszam w związku z ogłoszeniem Pl. VI. 6634/37 z dnia 2. 12. 27 (Oręd. U. nr. 1 z dnia 1. 1. 28 poz. 10) wzgl. Pl. VI. 602/28 z dnia 9. 1. 28 (Oręd. Nr. 3 z dn. 1. 2. 28 poz. 33).

Pl. VI. 5950/28.

Bydgoszcz, dnia 21. 9. 28.

Miejski Urząd Policyjny.
w z. (—) W e b e r,
dyrektor biur.

285.

Zarządzenie sanitarno-policyjne dot. tępienia szczurów.

Wobec szerzącej się plagi szczurów, jako roznosicieli zarazy, zarządzam w myśl § 4 rozp. pol. z dnia 20. 6. 27 l. dz. Pl. VI. 3856/27 (Oręd. Urz. nr. 13 poz. 178 z dn. 1. 8. 27) w interesie zdrowia publicznego na obręb miasta Bydgoszczy łącznie przedmieść ogólne tępienie szczurów według następującego porządku:

§ 1. Wszyscy właściciele względnie zarządcy domów i dzierżawcy na terenie powiatu miejskiego Bydgoszcz zobowiązani są w swych realnościach wyłożyć truciznę na szczury, i to nieodwołalnie wieczorem dnia 3 listopada i wieczorem dnia 10 listopada rb. w miejscach najodpowiedniejszych i w sposób, podany im przez pp. aptekarzy wzgl. drogerzystów przy zakupie trucizny. Zezwolenie na nabycie trutki w aptekach wzgl. drogerjach oraz kwity, które mają być okazane kontrolującym urzędnikom na dowód, że truciznę wyłożono, wydaje się w tut. biurze ul. Grodzka 32, pokój 10 w godzinach urzędowych od 8 do 13 za opłatą administracyjną 20 groszy.

§ 2. Aby uniknąć otrucia zwierząt domowych, jak drobiu, kotów, psów etc., należy wyłożenie trucizny poprzedzić powiadomie-

niem wszystkich lokatorów danej realności, dając im możność zamknięcia swych zwierząt na ten czas.

§ 3. Do tępienia szczurów należy posługiwać się najskuteczniej działającą trucizną (rodzaj dowolny), nabytą w aptekach, lub też drogerjach do sprzedaży trucizn uprawnionych, na podstawie atestów wydanych przez tut. Urząd. Wydawanie wzgl. nabywanie trucizn bez tego atestu jest wzbronionem i podlega karze.

§ 4. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje wszystkich właścicieli wzgl. zarządców i dzierżawców realności tak prywatnych jak państwowych, samorządowych i wojskowych, położonych w obrębie miasta Bydgoszczy, jest ogólne i nie będzie poprzedzone osobnemi piśmiennemi zawezwaniami.

Terminy, w § 1 wyznaczone, muszą być **punktualnie i ściśle** dochowane. Funkcjonarjusze Komisarjatów P. P. mają nakaz dokładną przeprowadzić kontrolę, czy we wszystkich realnościach w oznaczonych dwóch terminach truciznę wyłożono.

§ 5. Niestosowanie się do niniejszego zarządzenia karane będzie na mocy § 6 wyżej wymienionego rozporządzenia policyjnego z dnia 20. 6. 27 grzywną do 30.— zł. ewentl. odpowiednim aresztem.

Pl. VI 8288/28.

Bydgoszcz, dnia 27. 9. 28.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

286.

(Odpis z Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej Nr. 32 z dn. 19. 3. 28).
Poz. 311.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 o usuwaniu nieczystości i wód opadowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospoiltej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Piecza nad należytem usuwaniem nieczystości i wód opadowych należy do obowiązku gmin. W wykonaniu tego obowiązku gminy powinny:

1. czuwać nad tem, aby istniejące w ich obrębie na terenie zaludnionym publiczne i prywatne urządzenia do usuwania nieczystości i wód opadowych odpowiadały przepisom niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, i wogóle przepisom obowiązującym;

2. w miejscowościach, liczących powyżej 25.000 mieszkańców, zakładać urządzenia kanalizacyjne do odprowadzania nieczystości i wód opadowych z całego terenu gminy oraz prowadzić oczyszczanie ścieków w ten sposób, aby w razie wpuszczania ich do wód powierzchniowych lub gruntowych nie wpływały na skład tych wód pod względem fizycznym, chemicznym i biologicznym w sposób szkodliwy lub mogący być szkodliwym dla zdrowia;

3. w miejscowościach, liczących poniżej 25.000 mieszkańców, zaprowadzić takie sposoby i urządzenia zbierania, przechowywania i usuwania nieczystości oraz usuwania wód opadowych, któreby zapewniały utrzymanie czystości gleby, wód i powietrza w gminie;

4. czuwać. aby były zaprowadzone w dostatecznej liczbie publiczne i prywatne urządzenia do zbierania śmieci i odpadków gospodarczych; usuwać śmiecie i odpadki z poszczególnych posesyj w gminach, liczących powyżej 10.000 mieszkańców;

5. wyznaczać tereny, na które powinny być usuwane nieczystości i śmiecie, oraz określać sposób ich usuwania.

Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze zarządzenia nakładać na poszczególne gminy, leżące całkowicie lub częściowo w granicach uzdrowiska, uznanego za posiadające charakter użyteczności publicznej, obowiązek założenia lub przyczynienia się do założenia urządzeń kanalizacyjnych bez względu na liczbę mieszkańców gmin.

Sprawę usuwania nieczystości i wód opadowych z terenów zajmowanych przez oddziały i instytucje wojskowe regulują te oddziały i instytucje we własnym zakresie w porozumieniu z zarządem gminy.

Art. 2. Nieczystości w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia są to wydaliny ludzkie i zwierzęce, ścieki, śmiecie i odpadki gospodarcze.

Art. 3. Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych przysługue prawo wydawania przepisów sanitarnych, normujących:

1. warunki, jakim odpowiadać powinny wszelkie publiczne i prywatne urządzenia do usuwania nieczystości i wód opadowych,

2. korzystanie z tych urządzeń,

3. warunki, jakim powinny odpowiadać ścieki, nadające się do bezpośredniego wpuszczania do zbiorników wód powierzchniowych i do ziemi.

Władze administracji ogólnej, powołane do sprawowania nadzoru policyjno-sanitarnego, mogą zabronić korzystania z urządzeń do usuwania nieczystości i wód opadowych, o ile urządzenia te nie odpowiadają przepisom.

Art. 4. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerem Robót Publicznych wyznaczy gminom termin do przedłożenia projektów urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków, celem zatwierdzenia przez właściwe władze, wymienione w art. 5 niniejszego rozporządzenia, jak również termin rozpoczęcia budowy urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków według zatwierdzonego projektu.

Postanowienie niniejsze dotyczy również gmin, mających kanalizację tylko na części swych obszarów.

Szczegółowe plany urządzeń kanalizacyjnych powinny być sporządzone na podstawie prawomocnego planu zabudowy, o ile taki plan istnieje.

Terminy wykonania urządzeń, przewidzianych w punktach 3 i 4 art. 1, określać będą dla poszczególnych gmin właściwe władze nadzorcze.

Art. 5. Zatwierdzanie projektów kanalizacji i badanie urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków przed oddaniem sieci kanalizacyjnej do użytku publicznego należy do Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Budowa urządzeń publicznych, wymienionych w punkcie 3 art. 1, wymaga zatwierdzenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Budowa względnie przebudowa urządzeń do usuwania nieczystości i wód opadowych z poszczególnych posesyj wymaga zezwolenia zarządu gminy, udzielonego po stwierdzeniu, że projektowane urządzenia odpowiadają wymaganiom niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, oraz przepisom policyjno-budowlanym.

Instytucje państwowe zezwolenia tego nie potrzebują.

Art. 6. Budowa i utrzymanie sieci kanalizacyjnej stanowi wyłączne prawo gmin; gmina jednak może zezwolić na budowę tych urządzeń innej osobie prawnej lub fizycznej. Zezwolenia takiego nie może gmina odmówić, jeżeli w uzdrowisku uznanem za posiadające charakter użyteczności publicznej komisja uzdrowiskowa lub właściciel uzdrowiska zamierzają wybudować kanalizację, a gmina sama nie przystępuje do budowy kanalizacji, czyniącej zadość potrzebom całego uzdrowiska.

Na zaprowadzenie państwowej sieci kanalizacyjnej zezwolenie gminy jest niepotrzebne.

Wysokość opłat za korzystanie z kanalizacji, zaprowadzonej na podstawie zezwolenia gmin przez osoby prawne lub fizyczne, zatwierdza wojewoda, z którym współdziała w tym względzie z głosem stanowczym wydział wojewódzki.

Wysokość tych opłat w m. st. Warszawie zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. We wszystkich gminach powinny być pobudowane:

a) ustępy do użytku interesantów w gmachach, przeznaczonych do użytku publicznego,

b) ustępy publiczne na placach lub ulicach, w miarę możności w podziemiu, w liczbie dostatecznej.

W gminach skanalizowanych wymienione wyżej ustępy powinny być spłókiwane i połączone z siecią kanałów.

Art. 8. W drodze przepisów miejscowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202, art. 410 punkt 9, 415, 416 i 417) może być nałożony na właścicieli nieruchomości obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej gminnej i określony sposób pokrycia kosztów tego przyłączenia, oraz mogą być ustalone zasady i warunki ogólne i techniczne takiego przyłączenia i ustanowione opłaty za korzytanie z kanalizacji gminnej.

W nieruchomościach zabudowanych domami mieszkalnemi lub użyteczności publicznej powinny być pobudowane ustępy do użytku ogólnego mieszkańców, jeżeli w domach tych są mieszkania nie mające osobnych ustępów. W nieruchomościach tych powinny być urządzone zbiorniki do śmieci i odpadków gospodarczych.

Art. 9. W razie potrzeby winny być zaprowadzone odpowiednie urządzenia do oczyszczania i odprowadzania ścieków fabrycznych.

W razie stwierdzenia, że niedostateczne oczyszczanie ścieków gminy jest wywołane przez wpuszczanie ścieków fabrycznych do systemu kanałów, może wojewódzka władza administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie Minister Spraw Wewnętrznych, jeżeli uzna to za potrzebne, zabronić wpuszczania ścieków fabrycznych do kanałów, lub ograniczyć to wpuszczanie, może także wymagać oczyszczania tych ścieków do takiego stopnia, jaki jest niezbędny dla dobrego działania urządzeń do oczyszczania ścieków gminy.

Art. 10. Jeżeli gmina po upływie roku od daty wyznaczenia terminu w myśl art. 4 niniejszego rozporządzenia nie przystąpi do wykonania projektów oraz robót. przewidzianych w art. 4, władza nadzorcza jest uprawniona do wstawienia do jej budżetu potrzebnych na te cele sum.

Postanowienie to dotyczy również przepisów, przewidzianych w punkcie b art. 7 niniejszego rozporządzenia.

Art. 11. Nadzór nad organami komunalnemi w zakresie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia sprawują właściwe władze nadzorcze. Właściwemi władzami nadzorczemi w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia są władze określone w przepisach o ustroju samorządu, a w zakresie policyjno-sanitarnym państwowe władze administracji ogólnej.

Art. 12. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, ulegną karze grzywny do 1000 zł. i aresztu do 6 tygodni, lub jednej z tych kar, o ile nie podlegają karom surowszym na podstawie innych przepisów.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad 4 tygodnie.

Do wymierzenia kar powołana jest powiatowa władza administracji ogólnej.

Skazany orzeczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia. a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw We-

wnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i zainteresowanymi ministrami, w odniesieniu do art. 5 ust. 1 i 2 Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a co do orzecznictwa karnego Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem przepisy w sprawach uregulowanych tem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej:

I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.

Minister: K. Bartel.

Minister Spraw Wewn.: Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: A. Zaleski.

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki.

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Przem. i Handlu: E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji: Romocki.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski.

Minister Pracy i Op. Społ.: Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych: W. Staniewicz.

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe rozporządzenie o usuwaniu nieczystości i wód opadowych ogłaszam.

Bydgoszcz, dnia 24. 9. 28.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewski,
radca miejski.

Pl. VI. 6556/28.

287.

(Odpis z Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej Nr. 32 z dnia 19. 3. 28).

Poz. 310.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 o zaopatrywaniu ludności w wodę.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Piecza nad należytem zaopatrzeniem ludności w wodę do picia i dla potrzeb gospodarczych należy do obowiązku gmin. W wykonaniu tego obowiązku gminy powinny:

1. czuwać nad tem, aby istniejące w ich obrębie publiczne i prywatne urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę odpowiadały przepisom niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń, wydanych na jego podstawie;

2. budować i utrzymywać odpowiednio do potrzeb ludności urządzenia do zaopatrywania w wodę, przeznaczone do użytku publicznego.

Art. 2. Woda do picia w miejscu jej czerpania powinna odpowiadać warunkom fizycznym, chemicznym i bakterjologicznym, które określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Tym samym warunkom powinna odpowiadać woda, używana do celów gospodarstwa domowego, do wyrobu i w związku z wyrobem artykułów spożywczych w wytwórniach tych artykułów, do wyrobu lodu oraz woda w zakładach kąpielowych publicznych.

Art. 3. W celu utrzymywania wody w stanie, wymaganym rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych (art. 2), gminy powinny prowadzić badania jej prób, pobranych w miejscach:

a) ujęcia.

b) wypływu z urządzeń do oczyszczania,

c) czerpania wody z sieci wodociągowej, studni lub ujęcia źródlanego.

Art. 4. Urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia są to naturalne lub sztuczne zbiorniki wodne (powierzchniowe i wgłębne), z których ujmuje się wodę, przylegające do nich tereny wodonośne i obszary ochronne, ujęcia wody, urządzenia do jej oczyszczania oraz urządzenia, z których pomocą woda jest dostarczana bezpośrednio do użytku (sieć wodociągowa, studnie, ujęcia źródlane).

Art. 5. Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych przysługuje prawo wydawania w drodze rozporządzeń przepisów, normujących:

1. warunki, którym odpowiadać winny publiczne i prywatne urządzenia do zaopatrywania w wodę,

2. korzystanie z tych urządzeń.

Władze administracji ogólnej, powołane do sprawowania nadzoru policyjno-sanitarnego, mogą zabronić korzystać z urządzeń do zaopatrywania w wodę, nieodpowiadających przepisom lub dostarczających wodę, nieodpowiadającą warunkom, wymienionym w art. 2.

Art. 6. Zatwierdzenie projektów wodociągów oraz badanie urządzeń wodociągowych przed oddaniem ich ich do użytku publicznego należy:

1. w miejscowościach, liczących powyżej 25.000 mieszkańców, do Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spr. Wewnętrznych,

2. w miejscowościach, liczących poniżej 25.000 mieszkańców, do wojewódzkich władz administracji ogólnej.

Art. 7. Budowa i utrzymywanie wodociągów dla użytku publicznego stanowi wyłączne prawo gmin; gmina może jednak zezwolić na budowę i utrzymanie wodociągów innej osobie prawnej lub fizycznej.

Zezwolenia takie nie może gmina odmówić, jeżeli w uzdrowisku uznanem za posiadające charakter użyteczności publicznej Komisja Uzdrowiskowa lub właściciel uzdrowiska zamierzają wybudować wodociąg, a gmina sama nie przystępuje do budowy wodociągu, czyniącego zadość potrzebom całego uzdrowiska.

Na zaprowadzenie państwowej sieci wodociągowe zezwolenie gminy jest niepotrzebne.

Wysokość opłat za wodę, dostarczaną z wodociągów zaprowadzonych na podstawie zezwolenia gmin przez osoby prawne lub fizyczne, zatwierdza wojewoda, z którym współdziała w tym względzie z głosem stanowczym wydział wojewódzki. Wysokość tych opłat w m. st. Warszawie zotwierdza Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 8. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych wyznaczy gminom termin do przedłożenia projektów urządzeń wodociągowych, celem zatwierdzenia przez właściwe władze, wymienione w art. 6 niniejszego rozporządzenia, jak również termin rozpoczęcia budowy urządzeń wodociągowych według zatwierdzonego planu. Postanowienie niniejsze dotyczy również gmin. mających urządzenia wodociągowe tylko w części swych obszarów.

Szczegółowe plany urządzeń wodociągowych powinny być sporządzone na podstawie prawomocnego planu zabudowy, o ile taki plan istnieje.

Art. 9. W drodze przepisów miejscowych przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202, art. 410 pkt. 9, 415, 416 i 417) może być nałożony na właścicieli nieruchomości obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej gminnej i określony sposób pokrycia kosztów tego przyłączenia oraz mogą być ustalone zasady i warunki ogólne i techniczne takiego przyłączenia i ustanowione opłaty za pobór wody z wodociągu miejskiego.

Art. 10. Jeżeli gmina po upływie roku od daty wyznaczenia terminu w myśl art. 8 nie przystąpi do wykonania projektu oraz robót przewidzianych w art. 8, władza nadzorcza jest uprawniona do wstawienia do jej budżetu potrzebnych na te cele sum.

Postanowienie to dotyczy również gmin, obowiązanych w myśl art. 12 do budowy studzien publicznych, o ile w wyznaczonym terminie nie pobudują tych studzien.

Art. 11. Budowa nowych i przebudowa istniejących studzien prywatnych może być wykonywana tylko po uzyskaniu zezwolenia, wymaganego w myśl przepisów policyjno-budowlanych i zgodnie z przepisami sanitarnemi.

Art. 12. Do czasu zaprowadzenia w poszczególnych gminach zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wystarczających urządzeń wodociągowych, gminy te obowiązane są pobudować i utrzymywać studnie publiczne w liczbie, odpowiadającej potrzebom ludności.

Termin pobudowania studzien określą właściwe władze nadzorcze. Termin ten nie może być wszakże dłuższy nad lat 2.

Art. 13. Sieć wodociągowa winna być dostatecznie zabezpieczona przed wszelkiem zanieczyszczeniem.

Tereny, na których znajdują się ujęcia wody, oraz tereny wodonośne dla wodociągów gruntowych winny być przez gminę zabezpieczone od wszelkich zanieczyszczeń, mogących wpłynąć na własności wody pod względem fizycznym, chemicznym i biologicznym w sposób szkodliwy lub mogący być szkodliwym dla zdrowia.

Art. 14. Jeżeli poza urządzeniami, dostarczającemi ludności wodę do picia, są w jakiejkolwiek miejscowości urządzenia wodne, dostarczające wodę dla innych celów (technicznych), nieodpowiadające warunkom art. 2, to urządzenia te winny być tak założone, aby woda z nich nie przedostała się do urządzeń z dobrą wodą.

Art. 15. Nadzór nad organami komunalnemi w zakresie obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, sprawują właściwe władze nadzorcze. Właściwemi władzami nadzorczemi w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia są władze, określone w przepisach o ustroju samorządu, a w zakresie policyjno-sanitarnym państwowe władze administracji ogólnej.

Art. 16. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, ulegną karze grzywny do 1.000 zł. i aresztu do 6 tygodni, lub jednej z tych kar, o ile nie podlegają karom surowszym na podstawie innych przepisów.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad 4 tygodnie.

Do wymierzania kar powołana jest powiatowa władza administracji ogólnej.

Skazany orzeczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 17. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i zainteresowanymi ministrami, w odniesieniu do art. 6 Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a co do orzecznictwa karnego Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 18. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem przepisy w sprawach uregulowanych tem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.
Minister: K. Bartel.
Minister Spraw Wewn.: Sławoj Składkowski
Minister Spraw Zagranicznych: A. Zaleski.
Minister Skarbu: G. Czechowicz.
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Pubicznego: Dr. Dobrucki.
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.
Minister Przem. i Handlu: E. Kwiatkowski.
Minister Komunikacji: Romocki.
Minister Robót Publicznych: Moraczewski.
Minister Pracy i Op. Społ.: Dr. Jurkiewicz.
Minister Reform Rolnych: W. Staniewicz.
Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe ogłaszam.

Pl. VI. 6577/28.

Bydgoszcz, dnia 24. 9. 28.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

288.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 86 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. nr. 94 poz. 746) wzywa się niniejszem pana Ignacego Rybojada, zamieszkałego dawniej w Bydogszczy, przy ul. Chrobrego 17 do odebrania w ciągu 14 dni w Miejskim Urzędzie Podatkowym, Nowy Rynek nr. 1, pokój 11 wezwania Urzędu Skarbowego podatków bezpośrednich i opłat skarbowych w sprawie podatku majątkowego.

Bydgoszcz, dnia 29 września 1928.

Magistrat — Urząd Podatkowy.
(—) Wache, radca miejski.

Nr. dz. Pd. 7722/28.

289.

Obwieszczenie.

Ze względu na bezpieczeństwo Składów Amunicji w Jachcicach podaję do wiadomości, że nie wolno nikomu zbliżać się tak w dzień jak i w nocy do ogrodzenia tychże składów od strony zachodniej i północno-zachodniej an odległość 25 mtr.

Bydgoszcz, dnia 2 października 1928.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

Pl. I. 11947/28.

290.

Zwraca się uwagę na rozporządzenie policyjne p. Wojewody Poznańskiego z dnia 15. II. 28 (Dz. Urzęd. nr. 7a z dnia 21. II. 28) ogłoszone w Orędowniku Urzędowym miasta Bydgoszczy nr. 12 z dnia 15. VI. 28 nakazujące oświetlanie wszelkich ubikacyj służących do użytku publicznego od zmroku aż do czasu zamknięcia wejścia.

Powyżej cytowane rozporządzenie odnosi się również do wszelkich fabryk, zakładów przemysłowych i innych lokalów publicznych, które należy przed wejściem dostatecznie oświetlić. Zobowiązani do powyższego są właściciele nieruchomości wzgl. ich zastępcy.

Nieprzestrzeganie powyższych przepisów karne będzie grzywną w wysokości 60 zł., którą w razie niemożności zapłacenia zastąpi odpowiedni areszt.

Bydgoszcz, dnia 4 października 1928.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

Pl. I. 12899/28.

291.

Odpis.

Ministerstwo Spr. Wewn.
Nr. OB. 1421/28.
Przedmiot: W sprawie niewłaściwego zarachowywania kar administracyjnych.

Warszawa, dnia 10. 9. 28.

Do
Pana Wojewody
we Lwowie.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 23. VII. r. b. Nr. D. VII. 1327/2 powiadomiło Min. Spraw Wewnętrznych. że kary administra-

cyjne, nakładane przez Magistrat m. Lwowa, wpłacają odnośne strony na konto czekowe nr. 30110 Centralnej Kasy Państwowej w Pocztowej Kasie Oszczędności.

Ponieważ kary tego rodzaju przypadają na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dział 2 § 20, którem administrują urzędy wojewódzkie, przeto Centralna Kasa Państwowa przelewa te wpłaty na rachunek Kasy Skarbowej we Lwowie, co niepomiernie przysparza pracy, gdyż tego rodzaju wypadków jest kilka, a nawet kilkanaście dziennie.

W związku z powyższem zechce Pan Wojewoda wydać zarządzenia, aby władze i urzędy (magistraty) wymieniały w nakazach płatniczych odnośnie do kar administracyjnych właściwą kasę skarbową względnie konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności tejże Kasy Skarbowej, a nie konto czekowe Centralnej Kasy Państwowej.

Naczelnik Wydziału:

(—) Robaczewski.

Nr. OB. 1421/28.

Warszawa, dn. 10. 9. 1928.

Panu Wojewodzie
w Poznaniu

do wiadomości z uwagi na końcowy ustęp powyższego pisma.

Naczelnik Wydziału:

(—) Robaczewski.

Wojewoda Poznański.
L. dz. 1243/28 P.

Do
wszystkich PP. Starostów i PP. Prezydentów miast wydzielonych w Województwie Poznania, Bydgoszczy, Gniezna i Inowrocławia.

Odpis drugostronny przesyłam do wiadomości i przestrzegania końcowego ustępu.
Odbitki dla Magistratu i Wójtów dołączam.

Za Wojewodę:

(—) Bloch, w z. Naczelnika W. P.

292.

Magistrat miasta Trzemeszna podaje do wiadomości, że następny jarmark ogólny t. j. kramny, konie i bydło, odbędzie się w mieście Trzemesznie we wtorek, dnia 23 bm. Spęd zwierząt racicowych z wykluczeniem trzody chlewnej jest dozwolony.

293.

Zebrania i raporty kontrolne.

Zwracamy uwagę na obwieszczenie rozplakatowane po mieście w sprawie zebrań i raportów kontrolnych. Zebrania kontrolne odbędą się w lokalu przy ul. Jagiellońskiej nr. 26 (szpital wojskowy) począwszy od dnia 15 października rb. do dnia 14 listopada rb. codziennie o godz. 8-mej rano, raporty kontrolne zaś w dniu 4 listopada o godz. 8-mej w lokalu PKU. Bydgoszcz, przy ul. Gen. Bema.

Bydgoszcz, dnia 12 października 1928

Magistrat — Biuro Wojskowe.

(—) Hańczewski,
radca miejski.

L. dz. Wojsk. 9358/28.

294.

Normy dla jednostajnego obliczenia wartości dochodów otrzymywanych od służbodawców w naturze na rok 1928 przy obliczaniu i potrącaniu przez służbodawców podatku dochodowego od uposażeń służbowych w myśl art. 112 i 110 ustawy o podatku dochodowym D. U. R. P. Nr. 58 poz. 411, ustalono w porozumieniu z Komisją Szacunkową podatku dochodowego na okręg Bydgoszcz — miasto I.

1)	mieszk.	1 pok.	z przyn.	80	zł. rocznie
2)	„	2 „	„	240	„ „
3)	„	3 „	„	360	„ „
4)	„	4 „	„	800	„ „
5)	„	5 „	„	960	„ „
6)	„	6 „	„	1440	„ „
7)	„	7 i 8 „	„	2160	„ „
utrzymanie całodzien. wikt				660	zł. rocznie
same obiady				330	„ „
same kolacje				220	„ „
same śniadania				110	„ „

Ubrania służbowe dla stangretów, portjerów, lokaji — 100 zł. rocznie.

Wartość opału i światła przyjmuje się przy mieszkaniach:

ad 1— 35 ctn. węgla a 3.20 zł	— 112 zł	światło 30 zł	razem 142 zł
„ 2— 60 „ „ „ „ „	— 192 „	„ 45 „	„ 237 „
„ 3— 85 „ „ „ „ „	— 272 „	„ 60 „	„ 332 „
„ 4—100 „ „ „ „ „	— 320 „	„ 75 „	„ 395 „
„ 5—115 „ „ „ „ „	— 368 „	„ 90 „	„ 458 „
„ 6—130 „ „ „ „ „	— 416 „	„ 105 „	„ 521 „
„ 7—145 „ „ „ „ „	— 464 „	„ 120 „	„ 584 „

Ceny powyższe ustalono według stanu z dnia 1 stycznia 1928 r.

Bydgoszcz, dnia 21. 9. 1928 r.

I. Urząd Skarbowy podatków i opłat skarb.

Bydgoszcz — Miasto lewy brzeg Brdy.

Za kierownika urzędu:

(—) Ożana.

L. III. c. 3789/28. 11399/28.

295.

(Odpis z odpisu).

Komunikat.

Do M. S. Wojsk. wpływa bezpośrednio od petentów znaczna ilość próśb, dotyczących odroczeń służby wojskowej, przedwczesnego urlopowania, przesunięcia terminów wcielenia, zezwoleń na otrzymanie paszportów zagranicznych, zwolnień od powszechnego obowiązku służby wojskowej z tytułu ubiegania się o obywatelstwo obce, zezwoleń na wstąpienie do Fr. Legji Cudzoziemskiej itd.

Prośby te w większości wypadków nie poparte żadnemi dokumentami nie mogą ze względów formalnych uzyskać rozstrzygnięcia w M. S. Wojsk., i M. S. Wojsk. zmuszone jest te prośby odsyłać do podległych sobie władz wojskowych względnie władz administracyjnych. celem dokładnego zbadania stanu rzeczy.

Procedura ta, w zależności od sprawy i oddalenia danego urzędu wojskowego lub cywilnego od Warszawy, trwa często kilka tygodni, co nie leży w interesie petenta i powoduje składanie przez niego nowych próśb, a nawet i interwencje osobiste, związane z bezcelowym zupełnie przyjazdem do M. S. Wojsk.

W związku z powyższem podaje się do wiadomości, że wszystkie prośby kierowane przez petentów bezpośrednio do M. S. Wojskowych, będą zwracane petentom bez rozpatrzenia z nadmienieniem, że prośbę do M. S. Wojsk. należy wnosić bezwzględnie za pośrednictwem właściwej P. K. U.

Obowiązkiem P. K. U. będzie rozpatrzenie wniesionej prośby i o ile załatwienie jej będzie przekraczać kompetencje P K. U. — skierowanie do władz przełożonych do decyzji.

Jednocześnie nadmienia się, że rozpatrywanie i badanie próśb, dotyczących odroczeń służby wojskowej (jedyni żywiciele, kierownicy odziedziczonych gospodarstw rolnych, uczniowie, studenci, duchowni, terminujący w rzemiośle), należy do **wyłącznej** kompetencji władz administracyjnych I-ej instancji.

Wojewoda Poznański.

L. dz. 26063/I. Poznań, 20. IX. 28 r.

Prośby składane bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wojskowych.

PP. Starostom i PP. Prezydentom miast Poznania, Bydgoszczy, Gniezna i Inowrocławia

przesyłem powyższy odpis celem podania go do publicznej wiadomości w sposób tam praktykowany.

Za Wojewodę:

(—) Brzeski, w z. Nacz. Wydz. Adm.

Powyższe podaje się zainteresowanym do wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 4 października 1928 r.

Magistrat — Biuro Wojskowe

(—) Hańczewski,

radca miejski.

Wojsk. III. 143/28.

296.

Przybłąkany pies.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono przybłąkanego psa (wilka).

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Bydgoszcz, dnia 4 października 1928.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. I. 11332/28.

297.

Przybłąkane psy.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono 2 psy przybłąkane (wilka i szpica białego).

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. I. 13115/12798/28.

298.

Przybłąkane kozy.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono przybłąkaną kozę białą oraz kozła białego bez rogów.

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Bydgoszcz, dnia 4 października 1928.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. I. 11437/12238/28.

299.

Przybłąkany pies.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono przybłąkanego psa (buldoga).

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Bydgoszcz, dnia 28 września 1928.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. I. 10858/28.

300.

Znalezione przedmioty.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono znalezioną ochronę oraz ramę od szyby ochronnej samochodu.

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka 32, pokój nr. 7.

Bydgoszcz, dnia 28 września 1928.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. I. 12597/12598/28.

301.

Pomór

u świń gospodarza Koszuckiego w Dobrczu i majątku Kusowo pow. bydgoskiego wygasł.

Środki ochronne zniesiono.

Bydgoszcz, dnia 5 października 1928.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. IV. 6716/28.

302.

Pomór

u świń, należących pp. J. Berendtowi, zamieszkałemu w/m. przy ul. Zygm. Augusta

nr. 33 i J. Palejowskiemu — Hotel p. Orłem, przy ul. Gdańskiej 163, wygasł.

Środki ochronne znosi się.

Bydgoszcz, dnia 29. 9. 28.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

Pl. IV. 7456/28.

303.

Podejrzenie pomoru

stwierdzono u świń, należących:

a) nauczycielowi Piechocie w Dobrczu,

b) ks. dziekanowi Jaruszewskiemu w Dobrczu,

c) Hoffmannowi, właśc. majątku Krąpiewo,

d) Łuczkowskiemu w Łucimiu,

e) Sanatorjum dla piersiowo-chorych w Smukale,

f) pastorowi Stafehlowi w Dąbrowie Wielkiej,

g) rolnikowi Madai w Ślesinie, powiatu bydgoskiego.

Środki ochronne zostały zarządzone.

Wprowadzenie trzody chlewnej do Bydgoszczy z wyżej podanych zagród jest zakazane pod rygorem kar z rozdz. VII rozp. Pana Prezydenta Rz. P. z 22. 7. 27. (Dz. U. nr. 77/27 poz. 673).

Bydgoszcz, dnia 20. 9. 28.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

Pl. VI. 8119/28.

304.

stwierdzono u świń w zagrodzie rolnika Lüneberga w Sicienku, powiatu bydgoskiego. Środki ochronne zostały zarządzone.

Wyprowadzanie trzody chlewnej z podanej zagrody jest dozwolone jedynie za zezwoleniem Starostwa i tylko do natychmiastowego uboju.

Pl. VI 8641/28.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

Bydgoszcz, dnia 9. 10. 28.

305.

Pomór

stwierdzono u świń w zagrodzie p. Piotra Urbanowskiego w Dziednie, pow. bydgoski. Środki ochronne zostały zarządzone.

Wyprowadzanie trzody chlewnej z wyżej podanej zagrody jest dozwolone tylko za zezwoleniem Starostwa i tylko do natychmiastowego uboju.

Bydgoszcz, dnia 6. 10. 1928.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

Pl. VI. 8590/28.

306.

Pomór

stwierdzonoa u świń w zagrodzie Willi Morkama w Siennie, pow. bydgoski. Środki ochronne zostały zarządzone.

Wyprowadzanie trzody chlewnej z wyżej podanej zagrody jest dozwolone tylko za zezwoleniem Starostwa i tylko do natychmiastowego uboju.

Bydgoszcz, dnia 6. 10. 1928.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

Pl. VI. 8588/28.

307.

Pomór

stwierdzono u świń w zagrodach Bryckiego, Naduralskiego, Tomaszewskiego, Radkego, Bielskiego i Rudolfa Müllera w Mąkowarsku, pow. bydgoski.

Środki ocshronne zostały zarządzone.

Wyprowadzanie trzody chlewnej z zagród wyżej podanych dozwolone jest tylko za zgodą Starostwa Powiatowego i tylko do natychmiastowego uboju.

Bydgoszcz, dnia 6. 10. 28.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. VI. 8554/28.

308.

Pomór

stwierdzono u świń, należących p. A. Goździkowi, zamieszkałemu przy ul. Jagiellońskiej 12. Zarządzam środki ochronne.

Bydgoszcz, dnia 8. 10. 28.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. VI. 8638/28.

309.

Pomór

stwierdzono u świń na zagrodzie osadnika Dębki w Wtelnie. Środki ochronne zostały zarządzone.

Wyprowadzanie trzody chlewnej z wyżej podanej zagrody jest dozwolone tylko za zezwoleniem Starostwa i tylko do natychmiastowego uboju.

Bydgoszcz, dnia 2. 10. 1928.

Miejski Urząd Policyjny.
(—) H a ń c z e w s k i,
radca miejski.

Pl. VI. 8484/28.
